

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Έν Ἑλλάδι Δρ. 8
Έν τῷ Ἐξωτερικῷ Φρ. Χρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἵτις ἀπευθύνεται :
Διεύθυνσιν **Φωνῆς τῆς Ἡπείρου**
Ἀθῆναις

ἐνδεικνύοντων τὴν **Πληθὺν γεγονότων** κρίσιμότητα εἰς τὴν περιήλθον τὰ πράγματα τοῦ Αἴμου, εἵχομεν κατὰ τὴν διαρρέουσάν ἐβδομάδα. Ἀφ' ἐνός, ἡ παρτεινομένη ἀντίστασις τῆς Πύλης εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τῶν Δυνάμεων ἐπροκάλεσε τὴν κατάληψιν καὶ ἄλλης νήσου ἐκτὸς τῆς Λέσβου ὑπὸ τῶν ἡνωμένων στόλων, ἥτοι τῆς Δήμου ἂφ' ἑτέρου, εἵχομεν κοινὴν διακρίνωσιν τῶν Δυνάμεων πρὸς τὰς Κυβερνήσεις τῆς Ἑλλάδος, Βουλγαρίας καὶ Σερβίας, αἵτινες προετρέποντο ν' ἀπόσχωσι παντὸς κινήματος ἐν Μακεδονίᾳ καὶ πάσης ἐνεργείας δυνάμενης νὰ δυσχεράνη τὴν ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ μεταρρυθμιστικὴν καὶ εἰρηνοποιὸν ἀποστολήν, ἣν ἀνέλαβον καὶ θ' ἀγάγωσιν εἰς πέρας αἱ Μεγάλαι Δυνάμεις. Τρίτον, ἡγγέλλετο κοινὴ συνεννόησις Σερβίας καὶ Βουλγαρίας ἀφορῶσα εἰς τὰ Μακεδονικὰ πράγματα, καὶ ἰδίᾳ εἰς τὴν καταπολέμησιν τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ὡς ἐπίσης καὶ συνέντευξις Ρωμοῦν ὑπουργοῦ μετὰ τοῦ «Νέου Ἐλευθέρου Τύπου» τῆς Βιέννης, ἀπειλοῦσα ὅτι καὶ ἡ Ρωμανία πρόκειται νὰ συμπράξῃ μετὰ τῆς Βουλγαρίας κατὰ τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Τέταρτον, ἐξήρето ὑπὸ τοῦ αὐστριακοῦ τύπου ἡ εἰς Βιέννην ἐπίσημος ἐπίσκεψις τοῦ ἡμετέρου Βασιλέως ὡς ἔχουσα σημασίαν ἐξόχως πολιτικὴν, ἡ δὲ μνημονευθεὶς ἔγκριτος Βιενναιᾶ ἐφημερὶς συνώδευε τὰς κρίσεις αὐτῆς δι' ἄρθρου ἀνχνυρίζοντος τὴν χρησιμότητα τῆς Ἑλλάδος ὡς δυνάμεως ἀντιδρώσης κατὰ τοῦ σχηματισμοῦ μεγάλης Βουλγαρίας καὶ ὡς ἐχούσης ἐν τῇ Μακεδονίᾳ ἰσχυρὸν ὁμοεθνὲς στοιχεῖον ἀποστέργον τὸν ἐκσλαυισμόν χώρας, ἥς ὁ Ἑλληνικὸς χαρακτήρ εἶνε ἀναμφισβήτητος.

Τὸ σύνολον τῶν γεγονότων τούτων δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἀποτελοῦν τροπὴν δυσάρεστον διὰ τὰ συμφέροντα τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Ἡ κρατερὰ ἄμυνα, ἣν ὁ Μακεδονικὸς Ἑλληνισμὸς ἤρχισεν ἀπὸ ἐνός καὶ ἡμίσεως ἔτους ν' ἀντιτάσῃ κατὰ τῶν βουλγαρικῶν δολοφονικῶν συμμοριῶν, ἡ ἀρκέσασα ὅπως κατασυντρίψῃ αὐτοὺς κυριολεκτικῶς, καὶ καταστήσῃ τοῦ λοιποῦ ἀδύνατον τὴν δράσιν αὐτῶν, κατέδειξεν ἡλίου φαινότερον εἰς τὰ ὅμματα ἐχθρῶν τε καὶ φίλων τὴν δύναμιν τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Ἐγένετο κατάδηλον, ὅτι ὁ Ἑλληνισμὸς εἶνε ἐν τῇ Ἀνατολῇ παράγων τοσοῦτον ἰσχυρὸς, ὥστε ἀπολύτως ἀδύνατον εἶνε νὰ ἐπέλθῃ οἰκιδήποτε διευθέτησις τῶν Ἀνατολικῶν πραγμάτων χωρὶς νὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν τοῦ Ἑλληνισμοῦ τὰ συμφέροντα. Ἐννοεῖται, ὅτι ἡ ἐν Εὐρώπῃ ἀνγνωρίσις τῆς ἀληθείας ταύτης ἐνοχλεῖ σφόδρα τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν, αἵτινες αἰσθάνονται τὴν ἀνάγκην νὰ συσπειρωθῶσιν ὅπως ἀντιπράξωσι καθ' ἡμῶν. Τὴν ἐννοίαν ταύτην ἔχει ἡ συνεννόησις τῶν τριῶν παραδουναβίων Κρατῶν ἐναντίον τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Ἡ συσπείρωσις αὕτη οὐ μόνον δὲν πρέπει νὰ μᾶς πτοῇ, ἀλλὰ καὶ νὰ πληροῖ ἡμᾶς θάρρους καὶ υπερηφανείας, καὶ νὰ μᾶς ἐξωθήσῃ εἰς τὸν πολλὰπλασιασμὸν τῶν ἐνεργειῶν ἡμῶν πρὸς προστασίαν τῶν ἑλληνικῶν δικαίων ἐν ταῖς τουρκοκρατούμεναις χώραις, καὶ συγχρόνως εἰς τὴν ἐπιτάχυνσιν τῆς πολεμικῆς τοῦ ἔθνους παρασκευῆς.

Τὸ ἀνατολικὸν πρόβλημα ὁλοταχῶς εἰσηλθὲν εἰς τὴν ὁρμὴν ἐκείνην περίου, καθ' ἣν διαγράφεται σαφῶς ἡ θέσις ἐκάστου τῶν ἀνατολικῶν ἔθνων, καθὼς καὶ ἡ θέσις ἐκάστης τῶν Με-

γάλων Δυνάμεων. Ἡ Ἑλλάς εἶνε ὑπὲρ τῆς διατήρησεως τοῦ καθεστώτος, βελτιουμένου δι' ὧν τῶν δυνατῶν μεταρρυθμίσεων, ἐφαρμοζομένων ἀμερολήπτως, ὑπὸ τὴν ἐγγύησιν τῶν Μεγάλων Δυνάμεων, διότι ὁ Ἑλληνισμὸς δὲν πτοεῖται τὸν ἐν εἰρήνῃ καὶ ὑπὸ τὴν σκέπῃ τῆς εὐνομίας καὶ τῆς τάξεως ἀγῶνα ὑπὲρ ἐπικρατήσεως, τὸν διεξαγόμενον διὰ τῆς ταχυτέρας ἐν τῷ πολιτισμῷ καὶ ἐν τῇ ὕλικῇ καὶ πνευματικῇ ἀναπτύξει ἐπιδόσεως. Τὸν τοιοῦτον ἀγῶνα τὸν φοβοῦνται τὰ σλαβικὰ φύλα, ἅτινα εἶνε ἐκ τῶν προτέρων βέβαια ὅτι θὰ ἡττηθῶσι παρ' ἡμῶν ἐν τοιοῦτῳ εἰρηνικῷ καὶ ἐκπολιτιστικῷ πεδίῳ. Διὰ τοῦτο ὠθοῦσι τὰ πράγματα πρὸς λύσεις βίαιας, πρὸς λύσεις ὀριστικάς, ἵνα καταλάβωσι τὰς Ἑλληνικὰς χώρας ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν αὐτῶν καὶ τὰς ἐκσλαυίσωσι διὰ τῆς βίας, ὡς ἐπραξάν διὰ πολλὰ τμήματα τῆς Ἀνατολικῆς Ρωμυλίας καθαρῶς Ἑλληνικά.

Ἀλλ' οἱ σκοποὶ αὐτῶν προσκρούουσιν εἰς τὴν ἀντίστασιν τῶν πλειόνων Εὐρωπαϊκῶν Δυνάμεων, καὶ ἰδίᾳ τῆς Αὐστρίας καὶ τῆς Γερμανίας, αἵτινες, ἐν τῇ διατηρήσει τοῦ καθεστώτος, βελτιουμένου τῇ συμπράξει τῆς Εὐρώπης, διαβλέπουσι τὸ τε πολιτικὸν καὶ ἐμπορικὸν συμφέρον αὐτῶν, εἰς δὲ τὰ παρβουλγαρικὰ σχέδια σφόδρα ἀντιτίθενται. Καὶ ἡ πολιτικὴ αὕτη εἶνε, εὐτυχῶς, ἡ ἔχουσα τὰς περισσοτέρας πιθανότητας τῆς ἐπικρατήσεως.

Εἰς τὴν συσπείρωσιν τῶν τριῶν παραδουναβίων Κρατῶν, ἅτινα ὀνειρεύονται κατακτήσεις καὶ διαμελισμοὺς τῶν χωρῶν τῆς Εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας, πρέπει ν' ἀντιτάξωμεν συσπείρωσιν τῶν δυνάμεων τοῦ Ἑλληνισμοῦ, αἵτινες εἶνε μεγάλαι, ἐν συμπράξει μετὰ τοῦ Ἀλβανικοῦ στοιχείου, τοῦ ὁμαζιμονος ἡμῶν καὶ κοινὰ ἔχοντος συμφέροντα καὶ τοῦ Τουρκικοῦ, ὅπερ, βελτιουμένης διὰ τῶν εἰσκαχθησομένων μεταρρυθμίσεων τῆς Τουρκικῆς διοικήσεως, θελεῖ εὖρε ἐν τῷ Ἑλληνισμῷ τὸν μόνον εἰλικρινῆ συμπράκτορα καὶ ὑποστηρικτὴν πρὸς ἀπομάκρυνσιν τῶν Σλαβῶν ἐπιδρομέων ἀπὸ τῶν ἀκτῶν τοῦ Αἰγαίου.

Ἄς ὀπλισθῶμεν λοιπὸν διὰ θάρρους καὶ τόλμης καὶ ἄς ἐξακολουθήσωμεν ἐρρωμένως τὸν ἐθνικὸν ἀγῶνα. Ἐὰν ἐπὶ μίαν καὶ μόνην δεκαετίαν δυνηθῶμεν νὰ ἐξακολουθήσωμεν ἰσχυρῶς ἀμυνόμενοι καὶ ἀποκρούοντες τὰς ἐχθρικὰς ἐπιβουλὰς, ἡ ὀριστικὴ νίκη θὰ ἔχῃ ἐξασφαλισθῇ ὑπὲρ ἡμῶν καὶ αἱ ἑλληνικώταται χώραι τῆς Μακεδονίας καὶ Θράκης θὰ ἔχωσι σωθῇ ἀπὸ τῶν ὀνύχων τῶν ἐποφθαλμιῶντων αὐτάς. Τὸ ἔθνος ἥδη ἔλαβε τὴν συναίσθησιν τῆς δυνάμεώς του. Ἄς ἐξακολουθήσῃ τὸ ἔργον, καὶ ἡ κληρονομία αὐτοῦ θέλει περισωθῇ.

ΕΤΟΣ ΔΕΚΑΤΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

Ἡ «ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ» εἶνε τὸ μόνον δημοσιογραφικὸν ὄργανον, τὸ ὁποῖον ἀπὸ δεκαεσσάρων ἐτῶν συνηγορεῖ ὑπὲρ τῶν Ἡπειρωτικῶν ζητημάτων, καὶ ἐξετάζει καὶ ἀπαντᾷ τὰ ἅλλα ἐθνικὰ ζητήματα, ὡς καὶ τὸ Μακεδονικόν, μετὰ μετριοπαθείας καὶ κατὰ τὰ συμφέροντα τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Συνεχίζουσα μετὰ τοῦ αὐτοῦ σθένους τὸν ἀγῶνα αὐτῆς, δέχεται συνδρομητὰς πάντας τοὺς βουλομένους νὰ συντρέξωσιν εἰς τὸν ἀγῶνα τοῦτον, Ὁφείλουσι δὲ οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐγγραφῶσι ν' ἀποστέλλωσι καὶ τὴν συνδρομὴν των καὶ νὰ ἀπευθύνονται πρὸς τὸν συντάκτην κ. **Γεώρ. Κ. Γάλαρη.**

τῆς Ἑθν. Τραπεζῆς, εἰς **Ὅταν ἡ διοίκησις** τὴν μεγαλοπράγμονα δράσιν τῆς ὁποίας ὀφεί-

λεται ἀναντιρρήτως ἡ κατὰ τὴν τελευταίαν δεκαετίαν ἐξαίρετικὴ αὐτῆς ἀνθησις, συνελάμβανε τὸ σχέδιον τῆς ιδρύσεως τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἀνατολῆς, συνελάμβανεν αὐτὸ ὡς σχέδιον ἑλληνικόν. Εἶνε μάλιστα γνωστὸν εἰς τοὺς θέλοντας νὰ πληροφορωθῶνται, ὅτι ἡ Ἑθνικὴ Τράπεζα, πανταχόθεν ὑπὸ τῆς πελατείας τῆς προτρεπομένη εἰς τὴν ἰδρύσιν τῆς Τραπεζῆς ταύτης, ἐπρόκειτο νὰ προβῇ εἰς ταύτην, ἀνευ τῆς βοήθειας ἄλλου, ὅτε παρουσιάσθησαν εἰς τὸ μέσον εὐυπόληπτοι καὶ μεγάλου κύρους Γερμανοὶ τραπεζίται — διεθνῆ φέροντες χρήματα, διότι εἰς τὴν Τράπεζαν σῆς Ἀνατολῆς ὑπάρχουν καὶ γαλλικὰ καὶ ἀγγλικὰ καὶ ἄλλα ἴσως χρήματα — προσφέροντες εἰς αὐτὴν τὴν συνδρομὴν των. Ἡ Ἑθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος δὲν ἐνόμισεν, ὅτι ἔπρεπε νὰ ἀρνηθῇ τὴν ἀρωγὴν ταύτην τὴν ἐδέχθη δὲ δι' ὅλους τοὺς λόγους, τοὺς ὁποίους πάντες ἐννοοῦν καὶ τοὺς ὁποίους οὔτε ὀρθὸν εἶνε νὰ ἐξαγγέλλῃ τις καὶ πολὺ μεγαλοφώνως. Ἀλλὰ καὶ ὅταν ὑπέβαλλε τὴν πρότασιν τῆς ιδρύσεως τῆς νέας Τραπεζῆς εἰς τὴν Γεν. Συνέλευσιν τῶν Μετόχων καὶ ὅταν ἐξῆτει καὶ ἐλάμβανε παρὰ τῆς Κυβερνήσεως τὴν ἀναγκαίαν ἔγκρισιν τοῦ καταστατικοῦ αὐτῆς, τὴν συνεπαγομένην μετατροπὴν τοῦ ἰδίου τῆς καταστατικοῦ, καὶ ὅταν συνεβάλλετο πρὸς τοὺς Γερμανοὺς κεφαλαιούχους, ἀπολύτως ἐκράτει ὑπὲρ ἐαυτῆς τὸ δικαίωμα νὰ προσδώσῃ ἐκδήλως καὶ ἐμφανῶς προέχοντα ἑλληνικὸν χαρακτήρα εἰς τὴν ἐπιχείρησιν. Ὅταν ἐπέισθη περὶ τοῦ ἐναντίου, ὅταν ἐπέισθη, ὅτι οἱ Γερμανοὶ κεφαλαιούχοι διὰ φυσικῆς, ἴσως, τάσεως πρὸς ἀπορρόφισιν καὶ ἐπικράτησιν, δὲν ἄφιναν εἰς τὸν χαρακτήρα τοῦτον ὅλην τὴν εὐκολίαν τῆς ἐκδηλώσεως, ἡ διοίκησις τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς ἐσκέφθη τὸν νέον συνδυασμὸν, ὅστις σήμερον προσδίδει εἰς τὸ ἔργον τῆς ἀμείωτον τὸν ἑλληνικὸν χαρακτήρα. Ἀφήνουσα εἰς τὴν νέαν Τράπεζαν, τὴν ἰδρυομένην ἀποκλειστικῶς ὡς γερμανικὴν, τὸ ὑποκατάστημα Κων/πόλεως (ὅπερ εἶνε ἴσως μᾶλλον βάρος ἢ ὑπεροχὴ δι' Ἑλληνικὴν Τράπεζαν), κρατεῖ ὅλον τὸν δημιουργηθέντα ἰσχυρὸν ὀργανισμὸν ὑπὲρ ἐαυτῆς καὶ περιβάλλει τὴν Τράπεζαν τῆς Ἀνατολῆς διὰ τοῦ καθαρῶς ἐκείνου Ἑλληνικοῦ χαρακτῆρος, τὸν ὁποῖον εἶχε κατὰ νοῦν ὅταν ἰδρυνε αὐτήν. Δὲν θὰ ζητήσωμεν βέβαια ἀπὸ τοὺς ἐκ προμελέτης ἀποδυθέντας εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς ματαιᾶς ἀποπειρᾶς νὰ ρίψουν σκιά ἐπὶ σταδίου ὑπερόχου καὶ ἡδὴ μὴ ἀναμεινόμενος ἦτον στέφανον τῆς ἀναπαύλας καὶ τῆς ἡσυχίας. τὸν προσήκοντα εἰς τοὺς ἐπιφανεῖς ἐργάτας, νὰ ἀναγνωρίσωσι ὅτι αἱ ἐπιθέσεις των δὲν εἶχαν σκοπόν. Θὰ ἐζητοῦμεν πολλὰ. Ἀλλ' ὅσοι νὰ κρίνουν καὶ ὅσοι νὰ ἐπικρίνουν θέλουν, θὰ ἐννοήσωσι καὶ ἐξ ὧν λέγονται — καὶ ἐξ ὧν δὲν ἡμποροῦν νὰ ληθῶν — ὅτι ἡ Διοίκησις τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος καὶ κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην ἐστάθη εἰς τὸ ὕψος καὶ τῆς φήμης καὶ τοῦ προσορισμοῦ τοῦ πρώτου πιστωτικοῦ ιδρύματος τῆς χώρας.

Ἡ Ἐστία θέλουσα νὰ ἐξηκριβώσῃ τὰς νέας συμφωνίας τὰς συνομολογηθείσας μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων καὶ Γερμανῶν ἰδρυτῶν τῆς Ἀνατολικῆς Τραπεζῆς συμφωνίας ἀπρηθύνθη εἰς τὸν διοικητὴν τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς κ. Στ. Σαρρεῖτ ὅστις ἐξέθηκε ὡς κατωτέρω τὰ γεγονότα. Ἐ-

πειδή δε ταῦτα ἐνδικαίως τὰ μέγιστα τούτους Ἀνατολῇ καὶ Αἰγύπτῳ ἡμετέρας ἀναγκάσας μετασφύριον ἐκείνῳ. Ὁ κ. Στρέϊτ εἶπε τὰ ἑξῆς:

«Ὅτε ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα ἐν ἀρχῇ τοῦ ἔτους συνεδιάσθη μετὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς διὰ τὴν Γερμανίαν περὶ συστάσεως ὑπὸ τὸ ὄνομα Τραπεζῆς τῆς Ἀνατολῆς Ἑλληνικῆς Τραπεζικῆς Ἑταιρίας, ἔδραν ἐχούσας τὰς Ἀθήνας καὶ σκοπούσας εἰς σύστασιν καταστημάτων ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Ἀνατολῇ (Τουρκία καὶ Αἰγύπτῳ), ἐπράξε τοῦτο τυχοῦσα τῆς ἐγκρίσεως τῆς τε συνειδέσεως τῶν μετόχων ἡμῶν καὶ τῆς Κυβερνήσεως, τῇ ἐπιμονῇ προτροπῇ πλείστον ἐν ταῖς μνησθείσαις χώραις συναλλάσσοντων ὁμοεθνῶν ἡμῶν, ὅπως οὕτως ἐλλομεν εἰς οἰκονομικὴν προὐπαντήσιν τὸν συναλλακτικὸν αὐτῶν ἀναγκῶν, ἢν προτροπὴν ἀλλοιόδοιοι Κυβερνήσεις ἡμῶν συνάπτουσιν ἀπὸ παλαιῶν.

Συντηρηθῆναι δὲ πρὸς τοῦτο μετὰ τῆς εἰρημένης Γερμανικῆς Τραπεζῆς, τὸ μὲν ὅπως τελεθὶ ἐπὶ τέλους τέρμα εἰς τὴν πλήρη νάρκην τῶν συναλλαγῶν τῆς Γερμανίας μετὰ τῆς Ἑλλάδος, τὴν ἀπὸ τῆς παροχέσεως ἐπελαβούσαν, τὸ δὲ ὅπως ἔχομεν οὐντροφὸν ἐν Τουρκίᾳ Τράπεζαν Κράτους ἰσχυροῦ.

Ὁ λόγος ἐπιτηδεύσεως τῶν ἀναγκαίων κεφαλαίων ἐν Γερμανίᾳ δὲν συνέτρεξε, διότι ἐγνωρίζον ὅτι εὐχερὲς ἴδμεν καλυφθῆναι τὸ ἀναγκαῖον κεφάλαιον καὶ εὐχερὲς ἐκαλύφθη τοῦτο καὶ κατὰ μέγα μέρος δι' Ἑλληνικῶν καὶ ἄλλων μὴ Γερμανικῶν συμμετοχῶν, οὐ κεφαλαιῶν μικρῶν, σχετικῶς μέρος ἕμεναν προὔσαι αἱ ἰδιόσας Τράπεζαι ἐνεκα τῶν πολλῶν συμμετοχῆς αἰτησέων.

Ἐννοεῖται, ὅτι ὁ συνδυασμὸς τῶν δύο Τραπεζῶν ἐγένετο, οὐ μόνον ἐπὶ τῇ βάσει πλήρους ἰσότητος, ἀλλὰ καὶ μετὰ δεδωμένῃς συμβαίνας, ὅπως ἐν τῇ ὁράσει καὶ τῇ διοικήσει τῆς νέας Τραπεζῆς ἴδιον ἐμφανὲς ἐπικρατεῖ τὸ Ἑλληνικὸν στοιχεῖον.

Οὕτω προέβημεν εἰς σύστασιν καταστημάτων ἐν Ἀθήναις καὶ κεντροῖσι, καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει, Σμύρνῃ, Θεσσαλονίκῃ, Ἀλεξανδρείᾳ καὶ Καίρῳ, ὅς καὶ κατ' ἐπιμονὴν σύστασιν τῆς Γερμανικῆς Τραπεζῆς πρακτορεῖον ἐν Ἀμ-δοῦργῳ.

Ἐν τοῖσι, ἐφαρμένῃς τῆς λειτουργίας τῆς Τραπεζῆς διὰ ἐπιτυχῶς ὑπὸ ἐπισην τῶν ἐργασιῶν παρουσιάσθησαν προσκόμματα ἐν τῇ διοικήσει αὐτῆς ἐκ τῆς ἐπιθυμίας τῆς Γερμαν. Τραπεζῆς ὅπως μετέχῃ τῶν λειτουργιῶν τῆς διοικήσεως καὶ τῶν προσκομιδῶν ἐν αὐτῇ ζητημάτων κατὰ τὸ ὅσον ἐπιβραβεύοντα τὰς ἀποφάσεις τοῦ Συμβουλίου πρὸς βλάβην τῆς ἀναγκαίας ἐνότητος καὶ ταχύτητος. Ἐξεδιόχθη δὲ καὶ ἐκ τῆς συναδέλφου Τραπεζῆς καὶ τῶν συμπραττόντων ὁργάνων αὐτῆς τάς τις προσπαθείας ἐπικρατήσεως τῶν Γερμανικῶν στοιχείων.

Περὶ τὸν νῦν εἰπω δὲ ἵνα γινώσκῃμεν νῦν ἀντιδράσας εἰς τὴν τῶν ταῦτων καὶ ἐπὶ τῇ ἀνάγκῃ νεωτέρας ἡμῶν συνεντεύξεως μετὰ τῶν διοικούντων τὴν ἐν λόγῳ Τράπεζαν εἰς εὐρεῖαν διεξόδον ἀσφάλειάς τῆς ἡμῶν τὴν πραγματικὴν τοῦ σκοποῦ, δι' ὃν ἰδούμην παρ' ἡμῶν ἡ Τράπεζα τῆς Ἀνατολῆς, καὶ προβαλλομένης τὰ συμβαλλόντα τῆς συναδέλφου Γερμανικῆς Τραπεζῆς.

Ἡ τοιαύτη λύσις ἐπιτελεῖται κατὰ τὴν ἐνταῦθα ἑλευθὴν τὸν ἀντιπροσώπων ταύτης ἐν πνεύματι φίλῳ καὶ διαλλακτικῶς ὡς ἑξῆς: Ἡ Τράπεζα τῆς Ἀνατολῆς ἀδέσφει τὴν ἀποκλειστικὴν διοίκησιν τοῦ ἐνταῦθα ἐδρεύοντος Συμβουλίου, ἐν ᾧ ἐξεδιόχθη ἡ πλήρης ἐπικρατικής τοῦ Ἑλληνικοῦ στοιχείου.

Ἡ Τράπεζα τῆς Ἀνατολῆς διατηρήσασα τὰ καταστήματα Ἀθηνῶν, Σμύρνης, Θεσσαλονίκης, Ἀλεξανδρείας καὶ τὸ προεχὸς συσταθῆναι ἐκλογῆς, παρεχώρησε πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν διὰ τὴν Γερμανίαν, τὸ ὑποκατάστημα αὐτῆς ἐν Κωνσταντίνῃ καὶ τὸ Πρακτορεῖον Ἀμ-δοῦργου ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀξίας αὐτῶν κατὰ τὴν προεχῆ 31 Δεκεμβρίου ἐ. ν. Ἐννοεῖται μετὰ ἐξέλεγχῃ.

Ἡ ἐν λόγῳ Γερμανικὴ Τράπεζα προτίθεται νῦν περιλάβει τὰ παραχωρούμενα αὐτῇ καταστήματα ἐν νῆι Τραπεζῇ, ὀχηματιζομένη ὑπὸ ὀνόματος Τραπεζῆς Γερμανικῶν μὴ προοριζομένων ἐκτελεθῆναι καὶ ὅλην τὴν Εὐρωπαϊκὴν καὶ Ἀφρικανικὴν Μεσόγειον.

Ἡ Τράπεζα αὐτὴ θὰ λάβῃ συμμετοχὴν τινα εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἀνατολῆς, ὡς ἐπίσης καὶ ἡ Τράπεζα τῆς Ἀνατολῆς εἰς τὴν σχηματισθῆσαν Γερμανικὴν Τράπεζαν ὅν ἀντιπροσώπωνται δὲ αἱ δύο Τράπεζαι ἀμοιβαίως ἐν τοῖς συμβουλίῳ αὐτῶν, ταῦτα δὲ πάντα εἰς ἐνδοξίαν τῶν ἀμοιβαίων φίλων σχέσεων καὶ κατὰ τὸ ὅσον ἀποκλείοντα πᾶσαν ἀμοιβαίαν ἐπιδόσιν. Ὅτι τῆς ἀπὸ τῆς ἀξίας αὐτῶν κατὰ τὴν προεχῆ 31 Δεκεμβρίου ἐ. ν. Ἐννοεῖται μετὰ ἐξέλεγχῃ.

Οὕτω νομίζομεν εἰς ἐπιτελεσθῆσαν διὰ τὴν Τράπεζαν τῆς Ἀνατολῆς ὅροι ὅψ' οὗς εἰμῶθα

βέβαιον, ὅτι αὐτὴ θὰ προκόψῃ ἐν ἀκμαίᾳ δρόμῳ πρὸς ὃν ὑπάρχει σκοπὸν καὶ συμφέρον μὲ τὰς ἐπιμονὰς ἐκδιαιρούμενας ἡμῖν πανταχόθεν τῆς Ἑλληνικῆς Ἀνατολῆς εὐχὰς τοῦ ἐργαζομένου ἐκεῖ δημοφύλου πληθυσμοῦ.

ΤΑ ΣΧΕΔΙΑ ΤΟΥ ΤΡΙΚΟΥΠΗ

Β

Διὰ νὰ μὴ ἀδικήσω τὸν Τρικούπη πρέπει νὰ εἶπω, ὅτι παρὰ τὴν σωθινιστικὴν αὐτοῦ στάσιν, ἥτοι λίαν ὀυδερκῆς ἢ ὥστε νὰ τρέφῃ υπερβολικὰς βλέψεις ἐπεκτάσεως τῆς Ἑλλάδος. Ὅ,τι κυρίως ἐπιθυμῇ ἥτοι νὰ προσταύσῃ τὴν ἑλληνικὴν ἐπικροὶν καὶ τὸ ἑλληνικὸν πνεῦμα εἰς τὰ διαμερίσματα ἐκεῖνα τῆς Κεντρικῆς καὶ Νοτίου Μακεδονίας, τὰ ὅποια ἀποτελοῦν τὰ τελευταῖα λείψαντα τῆς λαμπρᾶς κληρονομίας, τὴν ὅποιον οἱ Ἑλληνες τῆς Μεγάλῃς Ἰδέας διεκδικοῦν ἀκόμῃ.

Εἰς περίστασιν τινα μοῦ εἰδείξεν ἐπὶ τοῦ χά-του γραμμῇ, ἥτις, διὰ βραχέων περιγραφομένη, ἀφορμᾷ ἐκ Δυρρακίου ἐπὶ τῆς Ἀδριατικῆς καὶ διηρηθῆναι πλῆσιν τῶν Σερρῶν, ὀλίγον πρὸς βορρᾶν τοῦ Αἰγαίου Πελάγους, περιλαμβανούσα νοτίως τὴν Ἀχρίδα καὶ τὰ Βιτώλια (Μοναστήριον). Ἡ γραμμὴ αὕτη ἐφ' ὅντι, ὅτι ἡδυνάτο νὰ γείνῃ ἀποδεκτὴ καὶ ὅ,τι ἐπεζητή, ἔλεγεν, ἥτοι ν' ἀναγνωρισθῇ τὸ δικαίωμα τῆς ἐνεργείας ἐν-τός τοῦ κύκλου τῆς ἑλληνικῆς ταύτης σφαίρας, σκοπὸν ἔχων, ὅταν τὸ ἀπὸ δι' ὁρίων καὶ ὁ ὁρι-στικὸς διακανονισμὸς τοῦ ζητήματος γείνῃ μετὰ δέκα ἢ εἴκοσι ἐτη βραδύτερον ἢ ἡζὼν ἢ ἐπιδι-καζομένη εἰς τὸν Ἑλληνισμόν, εἰνε ἔτοιμος νὰ περιέλθῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα, χωρὶς φόβους συγ-κρατούσαν πρὸς τοὺς Βουλγάρους ἢ ἄλλους ἀνα-κρατικὰς.

Δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ προσθέσω, ὅτι ἀπὸ τῆς περιόδου καὶ ἢ ὅς ἔστιν ἡ προϋποθέσις μοῦ ἀνεκρίνωμεν τὰς βλέψεις του περὶ λύσεως μέρους τῶν ἐν Μακεδονίᾳ φυλετικῶν δυσχερειῶν, αἱ δυσχερεῖαι αὗται ἐνετάθησαν καὶ κατέστησαν σχεδὸν ἀδιάλυτοι ἐκ τῆς πολυπλοκῆς ἐπιπολίου ἀναπτύξεως ἐχθρῶν πληθυσμῶν καὶ τοῦ τρα-χέως πολέμου τῶν κοινωμένων μεταξύ τῶν ἀντι-ζήλων θρησκευμάτων.

Ἡ προσωπικότης τοῦ Τρικούπη παρέχει τό-σον ἐνδιαιρέσει ὅπως μελέτη, ὥστε νὰ μοῦ ἐπι-τραπῇ νὰ παραθέσω ἐναρμόνιαν γραμμησὶν αὐ-τοῦ, τὸν ὅποιον ἄλλοτε ἐγράφα. Αἱ συνήθειαι καὶ αἱ ἔξεις του ἦσαν ἐντελὲς σπικτιατικαί. Δι' ἡς βίον πολυμύθου ἐργασίας, σχεδὸν ἄνευ ἀναπτύξεως. Ἦτο κατ' ἐξοχὴν λιτοδίαιτος, ἡ σιδηρὴ δ' αὐτοῦ κρᾶσις, ἥτις ἐφ' ἑαυτὸν ἀδάρμο-καὶ διὰ τὴν τροφὴν καὶ διὰ τὴν ἀνάπαυσιν, ἐδου-θεῖ αὐτὸν νὰ ἐργάζεται καταπληκτικῶς καὶ εἰς στιγμὰς μακρῶν τῆς Βουλῆς συνεδριάσεων καθί-στα εἰς αὐτὸν δυνατόν νὰ καταπολεμῇ κυριολεκτι-κῶς τοὺς κοινοβουλευτικοὺς ἀντιπάλους του.

Τὸ μόνον πάθος του ἦτο ἡ ἀρχὴ καὶ χάριν τοῦτου ἦτο πρὸς τοὺς νὰ καταβῇ διακρί-σεις προσπαθείας, εἰς ὑπεράκτῃν ἐντασιν. Προσθ-εσσε εἰς ταῦτα πλήρῃ ἑλλειψιν φιλικῆς φλο-γερῆς, ἢν καὶ κάποτε παρόλογον πατριωτισμὸν τὴν αὐστηροτέραν ἀκεραιότητα καὶ ἀπόλυτον εὐστάθειαν ἀρχῶν καὶ ἔχουσε πολιτευτὴν ὅχι κοινὸν τύπον καὶ ὅ,τι ἐκπληκτικώτερον, μὴ ἔ-χοντα καμμίαν σχέσιν πρὸς τοὺς συμπολίτας του. Δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ λεχθῇ, ὅτι ὁ Τρικού-πης δὲν ἦτο, οὕτε εἶνε δυνατόν νὰ ἦτο ἀημο-φιλῆς, εἰς τὴν κοινὴν σημασίαν τῆς λέξεως. Ὡμοίως παρὰ τὸν ἄριστον, διὰ νὰ ἔχῃ τὸ προνόμιον τοῦτο.

Ὅτε ἐγράφα τὰ ἀνωτέρω περὶ τοῦ εὐθτά-του, ἀριστοτεχνικοῦ ὑπογράφου—ὑπὸ τινος δ' ἐπύθει τοῦ μετὰ ἀξιοσημειώτου, τὸν ὅποιον συνήντησα ἐπὶ τῆς ζωῆς μου—ἦναισιν πρέ-βλεπα, ὅτι μετὰ τινα ἐπὶ ἀκαταπίπτου ἐνε-ργητικότητος, ἢ ἀφρηπάζετο, εἰς ὅλην τὴν ἡλικίαν τῆς μέσης ἡλικίας, ὅπῃ ἐπιβούλου νόσου, ἀφῆ-νον τὴν Ἑλλάδα παροχέτωσαν κατὰ τὸν μεγα-λίστην τὸν πολιτευτὴν, τοὺς ὁποίους ἐνῶ-ριον ἀπὸ τῶν ἡμερῶν τῆς ἀρχαίας αὐτῆς δόξης.

Δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ πλήρης χαρακτη-ρισμὸς τοῦ Τρικούπη, χωρὶς νὰ μνημονεύῃ ἢ

Ἡ ἐστὶς αὐτοῦ, ἡ πιστὴ ἀδελφὴ του, ἥτις ἐπε-μελεῖτο τὰς ὀλίγας αὐτοῦ ἀναγκάς, μετ' ἀκατα-πνήστου ἀφοσιώσεως ἐπεριποιεῖτο αὐτὸν καὶ ἦτο δι' αὐτὸν ὁ ἀξιώτερος τῶν συνεργατῶν. Εἰς τὰ λιπῶς ἐπιπλωμένα ὁμακτὰ τῆς, εἰς τὸ ἔνα πάτωμα ἡσύχου γωνίας οἰκίας τῆς Λεωφόρου Πανεπιστημίου, καὶ περιστοιχουμένη ἀπὸ ὁ-ραίους φοινίκας καὶ ἄλλα φυτὰ παντὸς εἴδους—τὴν μόνην πολυτέλειάν τῆς—ἡ κυρία Σοφία (ἑλληνιστὶ εἰς τὸ κείμενον) ἐκάθητο πρωί, ἀπὸ-γευμα καὶ νύκτα, δεχομένη, συνομιλοῦσα με-τούς φίλους καὶ θαυμαστὰς τοῦ Τρικούπη καὶ ἀκουράτως ἐκτελοῦσα τὸ ἔργον ἡμῶν δωδε-κάδος ἱκανῶν ἰδιαιτέρων γραμμῶν διὰ τὸν ἀ-δελοφόν, τὸν ὅποιον ἐλάτρευε καὶ πρὸς τὴν ὁ-παῖον ὑπὲρ πάντα λόγον ὠφέλιμος ἀπέβη. Ἡ κυρία Σοφία, εὐφροσύνη, ἐξέχουσε μωρῶδη δέσποιναν, ἀνατρεφείσα ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ οἰκίᾳ πρὸς τὴν ἀρίστην ἀγγλικὴν κοινωνίαν, ἀλλὰ τῆς ὁποίας τὸ μόνον τῆς ζωῆς τῆς ἐνδιαιρέσει συνε-κεντροῦτο εἰς τὸν αὐστηρὸν, ἀμειδῆ σύντροφον τῆς νεότητός τῆς. Ὁ βίος τῆς ἦδη, μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ, δὲν ἡμπορεῖ παρὰ εἶνε ὁλίκερις καὶ κενός.

(ΣΗΜ. ΜΕΤΑΦΡ. Ἐγὼ καὶ τὸ προηγουμένον ἢ πρὸς αὐτὴν τοῦ Τρικούπη. Δὲν πρέπει νὰ λησμο-νῶμεν ὅτι ἀπὸ τοῦ 1888 συμπληροῦται ἡ ἀρχὴ εἰκοσέτης καὶ ἡ τύχη τῆς Τουρκίας φαίνεται κανονι-ζομένη).

ΔΙΑΛΕΞΙΣ KAZAZH

[Ἐν μέσῳ πυκνοτάτου πλήθους, ἐξ ἀνωτέρων κα-κατωτέρων ἀξιοματικῶν, φοιτητῶν, τῶν μαθητῶν τῆς Ριζαίου Σχολῆς ἐν σώματι προσελθόντων, ἑμπόρων, βιομηχανῶν καὶ διαφόρων ἐκ τῆς ἀλυτρώτου Ἑλλά-δος ὁμογενῶν, τὸν πλείστον φασφιστικῶν, ὁ Πρό-εδρος τῆς Ἑταιρίας τοῦ «Ἑλληνισμοῦ» κ. Ν. Κιζι-ζῆς ἔκματε τὴν δευτέραν ἐθνικὴν διαλέξιν τοῦ εἰς τὸ Λημοτικὸν Θέατρον, ἔχουσαν οὕτω:]

— Ἐμφανίζομαι καὶ πάλιν ἐνώπιον ὑμῶν ὡς ἐλπίδα πρὸς ὑμᾶς τοὺς μεγάλους κινδύ-νους, τοὺς ὁποίους διατρέχει ἡ ἡμετέρα Πατρίς. Ὅπου καὶ ἂν στρέψωμεν τὸ βλέμμα δὲν βλέ-πομεν ἢ ἐθελού. Ποῦ ν' ἀπευθυνθῇ; Τὸ πλῆλον τοῦ Μακεδονίου, τὸν Παλαιόν, τοῦ Μεσολε-γιού, τοῦ Καρπενησιού, ὅπου ὁ Ἑλληνισμὸς εἶνε νὰ ἔχῃ εἰς χεῖρας, διὰ νὰ διεκδικήσῃ τὰ ἐθνικὰ αὐτοῦ δίκαια, ἀδράκῃ. Πανταχοῦ βλέπομεν σπῆ-τος βαθὺ καὶ ὅπως βαίνουσι τὰ πράγματα θὰ ἴδωμεν μετ' οὐ πολὺ ὀργιζόντων τοὺς ἐθελῶ-ν καὶ ἐπὶ τοῦ δαδῶρος τῆς Ἑθνικῆς ἡμῶν κλη-ρονομίας καὶ τότε οὐκ οὐκ εἴη ἡττημένοι. Μελε-τήσατε τὰ συμβαίνοντα περὶ ἡμῶν! Οἱ Σλαῦοι, οἱ Βούλγαροι, οἱ Σέρβοι, οἱ Ρουμῶνες ζητοῦσι ἅπαντες τεμάχιν τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν κληρο-νομίας. Ζητοῦσι τὴν Μακεδονίαν, τὴν Θράκην καὶ τὴν Βασιλεύσαν, ζητοῦσι δηλαδὴ τὸ κέν-τρον τῆς Ἑλληνικῆς ἡμῶν δυνάμεως. Πολλὰς ἐξερχόμενος τῆς οἰκίας μου συναντῶμαι μὲ γινώ-ριμους: «Τί νέα;» «Ἡ Κυβέρνησις ἰσχυρὰ.» Ἄλλος: «Ἡ Κυβέρνησις τίπτε.» Περὶ δὲ τῶν ἐθνικῶν μας ζητημάτων οὐδὲ λόγος. Τί γίνεται ἐν Μακεδονίᾳ, ἐν Θράκῃ κλπ., οἱ δὲ τυχόν σκε-πόμενοι περὶ τῶν ἐθνικῶν μας πραγμάτων κα-λοῦνται ἰδεολόγοι. Ἐκτός τῶν ἀντιζήλων Κρα-τῶν τοῦ Αἵμου καὶ αἱ εὐρωπαϊκαὶ Δυνάμεις ἐκ-τός μας μόνον ἐπορθελεῖται τὰς ἑλληνικὰς χώρας. Ἡ Γερμανία προσφέρει τὰς ὑπηρεσίας τῆς διὰ νὰ ὑποσκελίσῃ ἑλληνικὰ συμφέροντα καὶ ἐκποστῇ Ἑλλήνας ἐπικρατικὰς διὰ Γερ-μανῶν. Ἡ Ἀγγλία συμπάθει καὶ ὑποστηρίζει φανερῶς τοὺς Βουλγάρους, νομιμοῦσα ἐπὶ ἰσχυρὰ Βουλγάρια διὰ τῆς φραγμῆς μεταξύ Μεσογείου καὶ τῆς μετὰ τῆς Βουλῆς. Οἱ Ἀγ-γλοὶ Ἐπισκοποὶ ὑποστηρίζουσι τὰ βουλγαρικὰ συμφέροντα, τὸ δὲ ἐν Ἀγγλίᾳ ἐδρεύον Βαλκα-νικὸν Κομιτᾶτον πολεμοῖ λυσσώδως τοὺς Ἑλ-ληνας ἐν Μακεδονίᾳ πρὸς ὄφελος τῶν Βουλγάρ-ων. Οἱ «Καίροι» τοῦ Λονδίνου ἡγοῦνται τῆς πολιτικῆς ταύτης. Ὁ Μπάουτσερ, γενεὴς ἀντα-ποκριτῆς αὐτῶν εἰς τὴν Χερσόννησον τοῦ Αἵμου, ἄλλοτε θεοῦς ἡμῶν φίλος, σήμερον συνηγορεῖ ὑπὲρ τῶν Βουλγάρων. Πρόττετε κάποτε, μοῖ ἔλεγεν ἐσχάτως, πολεμοῦντες τοὺς Βουλγάρους.

Βουλγάρια ἰσχυρὰ μετὰ Μακεδονίας καὶ Θράκης ὅν ἀντιστῇ κατὰ τῆς Ρωσίας.

Ἡ Ἀυστρία προκατασκευάζεται νὰ καταλάβῃ τὴν Μακεδονίαν καὶ νὰ καταστήσῃ τὴν Θεσσα-λονικὴν τρίτην αὐτοκρατορικὴν πόλιν. Ἡ Ἱτα-λία θεωρεῖ τὴν Ἡπειρον, τὴν Κέρκυραν καὶ τὴν Κρήτην ὡς ἀλύτρωτον Ἱταλίαν. Τὸ ἡμεπικόνον ὄργανον τῆς ἱταλικῆς Κυβερνήσεως ἡ «Τρι-ποῦνα» ἔγραφεν ἐσχάτως, ὅτι οἱ ἐπαναστάται τῆς Κρήτης προβλέπουσι πρὸς τὴν Ἱταλίαν ὡς σώτειραν αὐτῶν ἀπὸ τῆς Ἑλληνικῆς κακοδου-κίσεως. Ὅποιον ψεύδος! Ἡ μεγάλη σλαβικὴ Δύναμις ἐνεκα τῆς κατατροχούσεως αὐτῆς σημε-ρινῆς κακῆς καταστάσεως δὲν δρᾷ μὲν, ἀλλὰ τὰ ἐν Μακεδονίᾳ ὄργανα αὐτῆς ὑποστηρίζουσιν ἀ-νακρῶν τὸς Βουλγάρους Κομιτατζήδες. Ὅθεν πανταχοῦθεν πόλεμος ἐναντίον ἡμῶν.

Τὸ παρελθὸν θεοὺς ἐπεσεκρήθη τὰ παρὰ τῆς Μακεδονίας, τῆς Θράκης καὶ τῆς Μ. Ἀσίας καὶ τὴν μεγάλην τοῦ Ἑλληνισμοῦ πρωτεύουσιν, τὴν Κωνσταντινούπολιν. Ὅτε ἐφθασε εἰς Δεδε-αγάς τὴν πρώτην παρὰ τὴν Θρακικὴν πόλιν ἐ-μαθον τὴν πυρκαϊὰν τῆς Ἀνδριανουπόλεως, τε-θόσαν ὑπὸ βουλγαρικῆς χειρὸς. Οἱ Βούλγαροι ἐ-νόμισαν συμφέρον τὸν νὰ καταστρέψωσι τὸ ἑλ-ληνικὸν τοῦτο πομπύριον ἐν Θράκῃ καὶ ἐν ὅς Βούλγαροι ἐργάζονται, ὅπως ἀγχορᾶσιν τὰ με-ταξὺ Ἀδριανουπόλεως καὶ Δεδεαγέτης μεγάλᾳ ἀ-γροτικὰ κτήματα τῶν Τούρκων καὶ ἀνοίξωσι οὕτω ὁδὸν πρὸς τὴν Μεσόγειον, ἡμεῖς οὐδὲ 40 χιλ., φράκων συνελέχμεν ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν Ἀδριανουπολιτῶν. Ἡ φιλοπατρία ἡμῶν σήμερον εἶνε φιλοπατρία τῶν λόγων καὶ οὐχὶ τῶν ἔργων. Ἐκ Θράκης μετέβη εἰς Κων. πολιν. Τί εἶδον καὶ τί ἤκουσα ἐκεῖ, δὲν δύναμαι νὰ σῶς τὸ ἐκθέσω. Ἀπαντες κατελήθησαν ἐξ ἀπογοη-τεύσεως ἐνεκα τῆς ἀνελγῆς τῆς Ἐλευθερίας Ἑλλάδος πρὸς πᾶν ἐθνικὸν ζήτημα. Τὸ Πατρι-αρχεῖον, ὅπου εἶδε νὰ διδῇ τὸν τῶνον τῆς ἐθνι-κῆς ἀμύνης, δυστυχῶς εὐρίσκειται ἐν μεγάλῃ διακρίσει. Καὶ ἐκεῖ ὁ κομματισμὸς καὶ αἱ μι-κροφιλοδοξίαι φιακμεύουσιν. Μεγάλῃ ἐπιβουλῇ κατὰ τὸν ἑλληνικὸν οἰκονομικὸν συμφέροντα, τὰς δὲ θέσεις τῶν Ἑλλήνων τραπέζιτων κατέ-λαβον ξένοι κεφαλαιοῦχοι, Ἀυστριακοί, Γερμα-νοὶ καὶ λοιποὶ. Ἐκ Κων. πόλεως μετέβη ἐν Σμύρνῃ. Αὐτόθι ἡ κατάστασις εἶνε εὐχάριστη. Κεῖναι ὅπως ἀναγκάζον νὰ σιωπήσῃ πολλὰ πράγ-ματα δι' εὐνοίας λόγους. Ἄν ἡθέλωμεν καὶ ἡξέωμεν νὰ ἐργασθῶμεν, πάντες οἱ ἐν τῇ Ὄθωμ. Ἀυτόνομοι, Τούρκοι, Ἀλβανοί, Ἰουδαῖοι κλπ. θὰ εἶχον πρὸς ἡμᾶς ἐστραχημένα τὰ βλεμματικά των. Ὅλοι μας ἐστρεψαν τὰ νῶτα καὶ μεταξύ αὐτῶν οὐκ ὀλίγοι καὶ ἐκ τῶν ἡμετέρων ὁμογενῶν.

— Τί ἐπαράξτε, μοῖ εἶπον; Εἰσθε ἔθνος φυ-γοπόλεμον. Ἐλησμονήσατε τὴν Σπικτιατικὴν ῥῆσιν «ὅς τὴν εἶπὲν τὸν».

Δυστυχῶς ἀλλήως φυγομαχοῦμεν. Ἀπὸ δε-καετηρίδων πρῶττον τοῦτο. Ἰδοὺ ἡ εἰκὼν, Κύριε, τῆς ἐλευθερίας Ἑλλάδος. Εἶνε ἔνοχος καὶ ἀπέναντι τῶν ὑποδοχῶν ἀδελφῶν ἡμῶν καὶ ἀπέναντι τῆς Ἱστορίας, αἱ δὲ μεταγενέστε-ραι γενεαὶ θὰ ἐκπέμψωσι φοβερὸν κατ' αὐτῆς ἀ-νάθεμα. Ἀκούη ἡ Ἑλλάς δὲν ἐσέφυλῃ περὶ στρατοῦ, ἐνῷ ἄνευ αὐτοῦ οὐδὲν δύναται νὰ γείνῃ. Ἐχρῶν ἀνάγκην στρατοῦ ἵνα διεκδικήσωμεν τὴν ἐθνικὴν ἡμῶν κληρονομίαν. Ἐχρῶν ἀνάγκην ἐνθάδε Βασιλεῦς. Τοῦτο ὁ Βασίλεως ἡμῶν ἐ-κνήρυξε τελευταίως ἐν Λονδίῳ.

BOYΛΛΗ

Τυπικωτάτῃ ἐγένετο τὴν 10ην π. μ. τῆς Δευ-τέρας ἡ τελετὴ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐκτάκτου Συνόδου τῆς Βουλῆς. Ἀπὸ τῆς 9 ἡ 12 π. μ. πλῆθος πολὺ περιέργων ἤγγισε νὰ συγκε-ντρωθῇ ἐπὶ τῆς οἴου Σπαιδίου καὶ ἐν τῷ περι-βάλλῳ τῆς Βουλῆς, ὅπου ἦσαν παρατετακμένα τὰ στρατιωτικὰ σώματα καὶ ἱκανὸς ἀριθμὸς ἀτυφωλῶν διὰ τὴν τάξιν. Ἡ μουσικὴ τῆς φρουρᾶς ἀπέδωσε τοὺς χαρισισμοὺς καὶ πλεί-στον ἀξιοματικοὶ ἐν πολλῇ εἴρῃ συγκεντρωθῇ πρὸ τῆς κλίμακος. Τὸ ὠρεῖον φύλλον ἐν σεβ-στῇ πλειονότητι ἐτίμησε τὴν τελετὴν, καταλα-

δὲν τὰς πλείστας θέσεις τῶν κ. κ. βουλευτῶν ἀνὰ μὲς μετ' ἀξιοματικῶν καὶ πολιτῶν, φλεγο-μένων νὰ δοκιμάσῃσι τὰς γλυκύτητας τοῦ βου-λευτικοῦ ἐδωλίου. Τὰ θεωρεῖται ἥσαν ἐπίσης πῆληρ κάμου καὶ τὸ τὸν διπλωμάτων ἐπιλο-ξέσει πλείστας κυρίας. Τὴν 10ην π. μ. ἀκριβῶς ἤρχισεν ὁ ἀγίασμα ὑποστηρίξαντος τοῦ Σ. Μη-τροπολίτου καὶ τῶν Συνοδικῶν. Εὐθὺς μετὰ τὸν Ἀγίασμόν καὶ τὴν εὐλογίαν τῶν ἐργασιῶν τῶν πατέρων ὁ κ. Ράλλης ἀνερχόμενος ἐπὶ τοῦ βή-ματος ἀναγινώσκει βιαστικὰ τὸ Διάταγμα, δι' οὗ κηρύσσεται ἡ ἐνάρξις τῶν ἐργασιῶν τῆς Βου-λῆς. Ὁ κ. Τσακίρη, ὅστις ἀπὸ πρώτης κατέ-χει τὴν ἔδραν τοῦ Προέδρου ἀνεκρίνωσεν ὅτι μόλις θέλει συγκεντρωθῇ ἐν Ἀθήναις ἐπαρκῆς ἀριθμὸς βουλευτῶν θὰ καλῇ τὴν Βουλὴν εἰς συνεδρίαν πρὸς ἐκλογὴν τοῦ ὁριστικοῦ Προέ-δρου.

✽

Θετικῶς ἐγνώσθη ὅτι ἡ Βουλὴ θὰ κληθῇ εἰς συνεδρίαν τὴν προσεχῇ Δευτέ

νον υπό του ἐξ Γαλαξειδίου Κωνσταντίνου Μακρ-
λαξ ἐναυάγησε τὴν νύκτα τῆς 12 Νοεμβρίου εἰς
τὸν Εὐξεινον πόντον, παρὰ τὴν Χιλήν. Ἐπὶ-
γρησαν ὁ πλοίαρχος Κ. Μακρλαξ καὶ ὁ 1ος μηχαν-
ικός Ἀγ. Λάριγγας ἐκ Γαλαξειδίου, Ἰκκ.
Λεβαντῆς 2ος μηχανικός, ὁ λογιστὴς Παναγ.
Χαρ. Σταύρου ἐξ Ἡπείρου, ὁ μάγειρος Ἰω. Καρ-
δασάκης ἐκ Κρήτης, ὁ θαλαμηπόλος καὶ δύο
ὑπηρέται καὶ οἱ ναῦται Ν. Κριαρῆς καὶ Γ. Συ-
κᾶς ἐκ Γαλαξειδίου οἱ λοιποὶ ἐσώθησαν. — Ὁ
ἐν Ἀθήναις ἐπιτετραμμένος τῆς Βουλγαρίας κ.
Μπαλαμπάνωφ ὀλισθήσας ἐπὶ τοῦ πεζοδρομίου
ἐθραυσε τὴν δεξιὴν βραχιόνιον ὁστοῦν παρὰ τὴν
ὠμοπλάτην· θὰ παραμείνῃ κλινήρης ἐπὶ πολλὰς
ἡμέρας. — Προχθὲς ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ἀγγλίας
κ. Ἐλλιοτ ἐπεσκέφθη τὸν πρωθυπουργὸν κ.
Ράλλην καὶ συνωμίλησε μετ' αὐτοῦ διὰ μα-
κρῶν. — Μεγάλῃ ἀγγλικῇ ἐταιρίᾳ, ὡς ἀνεκοί-
νωσεν ὁ δῆμαρχος κ. Μερκούρης εἰς τὸ συμβού-
λιον, ἀναλαμβάνει τὴν μεταφορὰν τῶν ὑδάτων
τῆς Στυμφαλίας πρὸς ὕδρευσιν τῆς πρωτευού-
σης καὶ τοῦ Πειραιῶς. Τὸ ὕδωρ καταμετρηθὲν
ὑπολογίζεται εἰς 130 περίπου ὀκάδας. —
Ἡ Α. Μ. ἡ Βασίλισσα ἀφίκετο εἰς Βενετίαν·
ἐκεῖ ἀναμένει καὶ τὸν πρίγκηπα Νικόλαον.
Ἡ Βασίλισσα μετὰ τῶν πριγκήπων θὰ ἐπιβῶσι
κατόπιν τῆς «Ἀμφιτρίτης» καὶ θὰ κατευθυν-
θῶσιν εἰς Τεργέστην, ὅπου θὰ ἀναμείνωσιν τὴν
ἐκ Βιέννης ἐπ' ἀνόδου τοῦ Βασιλέως ὅπως ὁμοῦ
πάντες ἐπ' ἀνέλθωσιν εἰς τὰς Ἀθήνας. — Τὸ τα-
μεῖον τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης κατέβαλε τὴν 1ην
δόσιν διὰ τὴν προμήθειαν τῶν ὅπλων Μάνλικερ
ἅτινα θὰ παραδῶσιν εἰς τὴν Κυβέρνησιν μετὰ 6
μῆνας. — Τηλεγραφικῶς ἠγγέλη ἐκ Λονδίνου
ὅτι ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἀγγλίας Ἐδουάρδος ἀντα-
ποδίδων τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Βασιλέως Γεωργίου
θὰ ἐπισκεφθῇ τὰς Ἀθήνας κατ' Ἀπρίλιον ὅπως,
ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ παρασταθῇ καὶ εἰς τοὺς
ἀγῶνας. Εἶνε δὲ βέβαιον, ὅτι θὰ συνοδεύσωσιν
αὐτὸν καὶ ἡ βασίλισσα Ἀλεξάνδρα μετὰ τῆς
πριγκηπίσσης Βικτωρίας. Ἐπίσης ἐγνώσθη ἐξ
ιδιωτικῆς ἐπιστολῆς ἐκ Νέας Υόρκης ὅτι κατὰ
τοὺς προσεχεῖς Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνας θὰ κατ-
έλθῃ εἰς Ἑλλάδα συνοδευομένη ὑπὸ πλήθους
Ἀμερικανίδων ἡ μὲν Ρούσβελτ ἡ κόρη τοῦ προ-
έδρου τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν. — Ὁ πρύτα-
νις τοῦ Πανεπιστημίου κ. Χατζιδάκης, κατὰ
καθιερωθεῖσαν πρὸ τριετίας συνήθειαν συνεκά-
λεσεν ἅπαντας τοὺς πρωτοετῆς φοιτητὰς εἰς
τὴν μεγάλην αἴθουσαν τῶν τελετῶν καὶ παρέ-
δωκε πρὸς αὐτοὺς ἐπισήμως τὰ εἰσιτήριά των.
Ὁ κ. Πρύτανης ἐχαίρετρε τοὺς φοιτητὰς ὡς
ἐκπροσωποῦντας τὸ μέλλον τῆς Ἑλλάδος.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 18 Ν)βρίου. — Ὁ Πρόεδρος τῆς
Δημοκρατίας καὶ ἡ κ. Λουμπὲ παρέθεσαν, ὡς
ἀνηγγέληται ἤδη, μέγα γεῦμα, ὅπου παρηκολού-
θησε λαμπρὰ ἐσπερὶς πρὸς τιμὴν τοῦ Βασιλέως
Γεωργίου. Σχεδὸν πάντες οἱ ὑπουργοί, οἱ προε-
δροὶ τῆς Γερουσίας καὶ τῆς Βουλῆς μετὰ τῶν
κυριῶν των, τὸ διπλωματικὸν σῶμα, ὁ κ. καὶ ἡ
κ. Δηλιγιάννη, τὸ ἀνώτερον προσωπικὸν τῆς
ἐλληνικῆς Πρεσβείας, οἱ ἐξέχοντες τῆς ἐλλήνι-
κῆς Παροικίας, πολλὰ μέλη τῆς Γερουσίας καὶ
τῆς Βουλῆς παρευρέθησαν. Κατὰ τὰ ἐπιδόρπια,
ὁ Λουμπὲ, ἐγείρας πρόπον, εἶπεν ἀποτεινόμε-
νος πρὸς τὸν βασιλέα Γεώργιον: «Αἱ ἐνδείξεις
συμπαθείας τὰς ὁποίας παρέχετε εἰς τὴν χώραν
ἡμῶν εἶνε δι' ἡμᾶς πολύτιμοι καὶ δὲν μᾶς ἐκ-
πλήττουν προερχόμενοι ἐκ βασιλέως φιλικοῦ
λαοῦ, μετὰ τοῦ ὁποίου τόσαι ἀναμνήσεις μᾶς
συνδέουσιν Ἡ ἐκ Παρισίων διέλευσίν σας μᾶς
παρέχει τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐπαναλάβωμεν ἅπασι
ἔτι τὰς εὐχὰς ἡμῶν ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος, ὑπὲρ
τοῦ Βασιλέως της, ὑπὲρ ὁλοκλήρου τῆς Βασιλι-
κῆς Οἰκογενείας προσέτι καὶ ὑπὲρ τοῦ σεβαστοῦ
πατρὸς Ὑμῶν, τοῦ πρυτάνεως τῶν Βασιλέων
ὡς καὶ ὑπὲρ ὁλοκλήρου τῆς Βασιλικῆς Οἰκογε-
νείας τῆς Δανίας».

Ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος ἀπήντησεν ὡς
ἐξῆς:

«Οἱ λόγοί σας, κ. Πρόεδρε, θέλουσι ζωηρῶς
ἐκτιμηθῇ ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, τοῦ ὁποίου

τὰ ὑπὲρ τῆς εὐημερίας καὶ τοῦ μεγαλείου τῆς
Γαλλίας αἰσθήματα εἶνε γνωστὰ εἰς ὑμᾶς. Προ-
πίνω ὑπὲρ τοῦ μεγαλείου τῆς Γαλλίας, ὑπὲρ τοῦ
Προέδρου τῆς Δημοκρατίας καὶ τῆς κυρίας αὐ-
τοῦ».

Ὁ Βασιλεὺς κατόπιν προσέθηκεν:

«Θέλω ἐπίσης καταστή διερμηνεὺς τῶν λό-
γων σας παρὰ τῶ πατρί μου, ὅστις θὰ συγκινηθῇ
βαθέως διὰ τὰς εὐχὰς καὶ τὴν ἀνάμνησιν ὑμῶν».

Οἱ προσκεκλημένοι ὄρθιοι ἤκουσαν τὰς προ-
ποσεῖς τοῦ Βασιλέως καὶ τοῦ Ἑλλάδος καὶ τοῦ
Λουμπὲ, τῆς μουσικῆς πικανίζουσας ἐκ περιτρο-
πῆς τὸν γαλλικὸν καὶ τὸν ἐλληνικὸν ὕμνον.

ΡΩΜΗ, 23 Νοεμβρίου. — Τηλεγραφικῶς ἐκ
Βιέννης, ὅτι ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος πρόκειται νὰ
ἴδῃ σήμερον ἰδιαιτέρως τὸν ἀρχικαγκελάριον
κόμηντα Γολουχόφσκυ.

Κατὰ τὰς πληροφορίες τῶν αὐστριακῶν ἐφη-
μερίδων ὑπάρχουν πολλὰ ἐλπίδες, ὅτι κατὰ
τὴν συνέντευξιν ταύτην θὰ ἐξευρεθῇ τρόπος
βελτιώσεως τῶν τεταμένων μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ
Ρουμανίας σχέσεων.

Ἡμετέριος ἀνακοίνωσις ἐπιβεβαιοῖ, ὅτι ἡ
Πύλη ἀπέστειλε χθὲς τὴν νέαν αὐτῆς ἀπάντη-
σιν πρὸς τὸν πρύτανιν τοῦ διπλωματικοῦ Σώ-
ματος πρεσβευτὴν τῆς Αὐστρουγγαρίας, δι' ἧς
ἀποδέχεται κατ' ἀρχὴν τὸν Οἰκονομικὸν ἐν
Μακεδονίᾳ Ἐλεγχον, ἐπιφέρει ὅμως τροποποιή-
σεις τινὰς ἐπὶ τῶν λεπτομερειῶν τοῦ ὁργανι-
σμοῦ τοῦ Ἐλέγχου. Ὁ Πρεσβευτὴς τῆς Αὐ-
στρουγγαρίας ἐδυνάμει ἀμέσως κατόπιν νὰ
συγκαλέσῃ εἰς συνδιάσκεψιν πάντας τοὺς συνα-
δέλφους τοῦ τῶν Μ. Δυνάμεων. Ἀπεφασίσθη
δ' ἀπὸ κοινοῦ ν' ἀποδεχθῶσι μὲν τινὰς τῶν
τροποποιήσεων τῆς Πύλης, ἀπορρίψωσιν ὅμως
πᾶσας ἐκείνας, αἵτινες δύνανται νὰ θίξουν τὴν
ἐξασφάλισιν τῆς πλήρους ἐφαρμογῆς τῶν νέων
οἰκονομικῶν μέτρων.

Κατὰ τὸ χθεσινὸν συμβούλιον τῶν Γάλλων
ὑπουργῶν, ὁ κ. Ρουβιὲ ἐξήγησε τὴν χαλάρωσιν
τοῦ Χρηματιστηρίου τῶν δύο τελευταίων ἡμε-
ρῶν ἀποδοτέαν εἰς τὴν πλήρη ἐλλειψὶν εἰδή-
σεων ἐκ Ρωσίας ἐνεκα τῆς διακοπῆς τῆς τηλε-
γραφικῆς καὶ ταχυδρομικῆς συγκοινωνίας. Ὁ
κ. Ρουβιὲ προσέθηκεν ὅτι αἱ ὑπάρχουσαι χρημα-
τικαὶ καρακαταθῆκαι τῆς Ρωσίας εἰς τὰς ξένας
Τραπεζὰς ἐξασφαλίζουσι τὴν ὑπηρεσίαν τῶν
τοκομεριδίων τῶν ρωσσικῶν δανειῶν διὰ δύο ἢ
τρία ἔτη.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 24 Νοεμβρίου. — Κατὰ τὰ ἐκ
Βιέννης ἐσπερινὰ τηλεγραφήματα, ὁ Βασιλεὺς
Γεώργιος, ἀφικθεὶς ἐκεῖσε, ἐπεσκέφθη ἐπισήμως
τὸν Αὐτοκράτορα Φραγκίσκον Ἰωσήφ, μετ' οὗ
συνδιαλέχθη ἐπὶ μακρόν. Μετὰ τὸν Αὐτοκράτορα
ὁ Βασιλεὺς ἐπεσκέφθη εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν
Ἐξωτερικῶν τὸν κόμηντα Γκολουχόφσκυ. Ὁ
Φραγκίσκος Ἰωσήφ παρέθηκεν ἐπίσημον γεῦμα
πρὸς τιμὴν τοῦ Βασιλέως εἰς τὰ Ἀνάκτορα τοῦ
Σένμπρου.

Αἱ τελευταῖαι τηλεγραφικαὶ εἰδήσεις ἐκ
Κωνσταντινουπόλεως ἀγγέλλουν, ὅτι κατὰ τὰ
ἐπανειλημμένα συμβούλια τὰ ὁποῖα συγκρο-
τοῦνται κατ' αὐτὰς καθ' ἐκάστην εἰς τὸ Γαλλικόν,
αἱ ὧνται, αἱ διαμειδόμεναι ἐπὶ τοῦ Μακεδονι-
κοῦ ζητήματος εἶνε διηρημέναι, τῶν μὲν ἐκ τῶν
ὑπουργῶν ἀποφαινομένων ὑπὲρ τῆς πλήρους
καὶ ἀμέσους ὑποχωρήσεως, τῶν δὲ συμβουλευόν-
των τὴν παράτασιν τῆς ἀντιστάσεως.

Ἐκ τῆς διαφωνίας ταύτης οἱ διπλωμάται τῆς
Κωνσταντινουπόλεως ἐλπίζουν ταχεῖαν τὴν λύ-
σιν τῆς διαφοράς.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἀφίκετο ἐκ Βίτης ὁ κ. Ἀλεξάνδρος Καρανίκας,
Παναγ. Βαταδάλης καὶ Κ. Στεφανίδης μετὰ τῆς συ-
ζύγου του καὶ ἀνεχώρησαν διὰ Σμύρνην.

Ἀνεχώρησε δι' Ἰωάννιναν ὁ κ. Γεώργ. Κουντούρης.

Ἀφίκετο ἐκ Σμύρνης ὁ κ. Γ. Τσακαλίδης καὶ ἀνε-
χώρησε διὰ Βίτσαν καὶ ὁ κ. Ι. Φωτιστῆς, ὅστις ἀνε-
χώρησε διὰ Ζωνδῆλαν.

Ἀφίκετο ἐκ Καΐρου ὁ κ. Γ. Καρατζάκης καὶ ἀνε-
χώρησε διὰ Κουκούλιον.

Ἐτελέσθησαν ἐν Ζωνδῆλῃ οἱ γάμοι τοῦ νεοῦ
ιατροῦ καὶ καλλίστου νέου κ. Βασιλείου Ἀποστολίδου
μετὰ τῆς διακρινομένης ἐπ' ἀρετῇ καὶ μορφῆς ἐκ
Σοποτείλου δεσποινίδος Εὐλαμπίας Δ. Ἰωαννίδου
φαρμακοποιοῦ, ἀδελφῆς τοῦ φιλάτου τελεσιγράφου τῆς
Φαρμακευτικῆς Κ. Ἰωαννίδου. Ραίνομεν μετ' αὐτῆς τὸ
λαμπρὸν ζεύγος καὶ εὐχόμεθα τὴν βίον των ἀνθό-
σπартον.

Ἀρτὴ ἡ Ἐκτίστης Κατσαλίου, μοναχὸς ἀδελφῆς τῶν ἐμποροπρατῶν ἀδελφῶν Μάγγου.
Ἡ μακαρίτης διεκρίνετο διὰ τὰ φιλόφρονά αἰσθήματα
της, τὸ μελίχιον τοῦ χαρακτῆρος της καὶ τὴν ἀποσί-
ωσιν πρὸς τὸν σύζυγον καὶ τὰ τέκνα της, διὰ τοῦτο καὶ
ὁ θάνατός της ἐλύπησε βαθύτατα τὴν κοινωσίαν Ἀρ-
τῆς καὶ πάντας τοὺς γνωρίσαντάς αὐτήν. Ὁ Γάμος
ἂς ἔλθῃ εἰς παρηγορίαν τῶν σκληρῶς δοκιμασθέντων
συζύγων, τέκνων καὶ ἀδελφῶν.

— Ὁ φοιτητὴς τῆς Νομικῆς κ. Ἐλευθέριος Γ. Γυ-
ρας ἐκ Ζίτσης τῆς Ἡπείρου, δὸς τὰς νεομισθίας δι-
δακτορικὰς ἐξετάσεις ἐνώπιον τῶν καθηγητῶν του, ἡ-
ξιώθη τὸν ἐπίζηλον βαθμὸν «λίαν καλῶς». Συγγαί-
ρομεν αὐτὸν ἐγκαρδίως, εὐχόμενοι τὴν αὐτὴν εὐδοκί-
μον ἐπιτυχίαν τόσον καὶ εἰς τὰς ἐπ' ἀδεία ἐξετάσεις
του ὅσον καὶ εἰς τὴν ἐν τῷ μέλλοντι ἐξάσκησιν τοῦ
ἐπαγγέλματός του.

Δ.Ι.Ν. Δ.Κ.Π.

— Ἐπαναλαμβάνομεν καὶ πάλιν καὶ ὑπομνησχο-
μεν εἰς τοὺς φιλοφρόνους Ἡπειρώτας τὴν σύστασιν
περὶ ὀφραγῆς κόρης ἐξ Ἰωαννίνων μελλούσης νὰ ἔλθῃ
εἰς γάμον καὶ στερομένης καὶ τῶν ἐλαχίστων. Μὴ νο-
μίσῃ τις ὅτι πρέπει νὰ στείλῃ κανὲν ἑκατομμύριον.
Καὶ ἡ δραχμὴ εἶνε εὐπρόσδεκτος καὶ μετ' εὐγνωμοσύ-
νης μάλιστα.

— Ἡ καταδιωχθεῖσα «Πατοῖς» τοῦ Βουκουρεστίου
καταφυγούσα ἐν Ἀθήναις ἤρξατο ἐκδιδομένη καθ' ἐκά-
στην ἀπὸ τῆς παρελθούσης Κυριακῆς ὑπὸ τὴν διεύθυν-
σιν τοῦ κ. Σίμου ὑπὸ τὸ αὐτὸ πάντοτε ἐθνικὸν πρό-
γραμμα. Εἰς τὴν συνάδελφον εὐχόμεθα προκοπὴν ὑπὸ
τὸν Ἀττικὸν ὀρίζοντα καὶ ὑπερίσχυσιν μεταξὺ τῶν ἄλ-
λων ἡμερησίων.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Π. Α. Χανία, Ι. Κ. Ἰωάννιννα, Π. Κρ. Lu-
cerne, Α.Τ. Μιχάλα Κυμπρί. Ἐλήφθησαν αἱ συν-
δρομαὶ ὑμῶν εὐχαριστοῦμεν θερμῶς. Γ. Π. Μανδού-
ρα. Σᾶς γράφομεν. Π. Π. Saint Louis (Ἀμερικῆς).
Ἐχει καλῶς, ἀποστέλλομεν φύλλον κατὰ νέαν διευ-
θύνσιν. Δ.Μ. Boston, Mass. Εὐχαριστοῦμεν θὰ πρᾶ-
ξωμεν οὕτως. Ι. Τ. Βόλον. Σᾶς γράφομεν.

Παρακαλοῦνται καὶ διὰ τελευταίαν φορὰν
οἱ κωφεύοντες διὰ τὴν ἀποστολὴν τῆς συνδρο-
μῆς των νὰ ἐμβάσωσι ταύτην μέχρι 30 Νοεμ-
βρίου. Οἱ μὴ ὀδυμορφωθόμενοι θὰ ἴδωσι
δημοσιεύματα τὰ ὀνόματά των.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1873 ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Κεντρικὸν ὑποκατάστημα ἐν Κων)πόλει

Ὑποκαταστήματα ἐν Πειραιεῖ, Πάτραις
καὶ Βόλῳ

Ἀγοραπωλησίαι Συναλλάγματος καὶ Χρυσοῦ. — Ἐκ-
δοσεῖς ἐπιταγῶν καὶ πιστωτικῶν ἐπιστολῶν ἐπὶ τοῦ
ἑσωτερικοῦ. — Εἰσπραγεῖς γραμματίων, ἐπιταγῶν, φορ-
τωτικῶν, τοκομεριδίων κτλ. Ἀνοιγμὰς τρεχομένων
λογαριασμῶν. — Ἀγοραπωλησίαι τίτλων ἐνταῦθα καὶ
ἐν τῷ ἑξωτερικῷ.

Τὰ ἐμπορικὰ τυμῆματα τῆς Τραπεζῆς ἀναλαμ-
βάνουσι παντὸς εἶδους ἐμπορικῆς ἐργασίας διὰ λογα-
ριασμῶν τῶν πελατῶν αὐτῆς.

Καταθέσεις

Δέχεται καταθέ- σεις εἰς τρα- πεζογραμμά- τια πληρώνου- σα τόκον:	εἰς πρώτην ζήτησιν 3 μετὰ τρεῖς μῆνας 3 1/4 » ἔξ 3 1/2 » ἐν ἔτος 4 » δύο ἔτη καὶ ἐπ. 5	ο/ο ο/ο ο/ο ο/ο ο/ο
---	--	---------------------------------

Πώλησις λαχειοφόρων ὁμολογιῶν Ἐθνικῆς
Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος 2 1/2 ο/ο Δάνειον Κτη-
ματικῆς Πίστεως 1904 μὲν μηνιαίας πενταδράχμους
δόσεις καὶ μετὰ παραχώρησιν ὑπὲρ τοῦ ἀγοραστοῦ ὀλο-
κλήρου τῆς τύχης καὶ τῶν τοκομεριδίων ἀπὸ τῆς
καταβολῆς τῆς 1ης δόσεως.

Ἡ ΤΡΑΠΕΖΑ δέχεται καταθέσεις εἰς Τραπεζο-
γραμματίαι, εἰς ἐπιταγὰς ἐπὶ Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας
καὶ εἰς χρυσόν. Εἰς ἐπιταγὰς καταθέσεις ὡς καὶ οἱ
τόκοι αὐτῶν ἀποδίδονται δι' ἐπιταγῶν. Πάντα τὰ δι-
καιώματα χρηματικῶν ἐπιβαρύνουσι τὸν καταθέτην.
Αἱ εἰς χρυσὸν καταθέσεις ἀποδίδονται εἰς τὸ νόμισμα
εἰς 2 ἐγένητο ἡ καταθέσις. Διὰ καταθέσεις εἰς πρώτην
ζήτησιν ποσῶν ὑπερβαίνοντων δραχμὰς ἢ φράγκα
100,000 ἡ Τράπεζα πληρώνει 2 ο/ο.

Ταμειευτήριον. — Γίνονται δεκταὶ καταθέσεις εἰς
πρώτην ζήτησιν 4 ο/ο.

ΕΜΠΟΡΟΠΡΑΓΕΙΟΝ Γ. ΜΑΓΓΟΥ

6. — Ὁδὸς Γεωργίου Σταύρου—6

Ὑπόματα Ἀγγλικά καὶ Γαλλικά πρώτης
ποιοτήτος. Ἐργασία καὶ τέχνη ἀρίστη. Παλτά,
υπερταῖς καὶ ἀδιάβροχα ἔτοιμα στερεώτατα.
Τιμαὶ εὐθηνόταται.

«ΑΩΔΩΝΗ» Ἡπειρωτικὸν Ἡμερολόγιον
τόμοι Α' καὶ Β' τῶν ἐτῶν 1896 καὶ 1899,
περιέχον ἑλὴν ἱστορίαν, ἡτορογραφίαν, περι-
γραφάς, παροιμίας κτλ. Ἀρχικὴ ἀξία φρ. 5,
παρέχεται γὰρ εἰς τοὺς συνδρομητὰς τῆς «Φω-
νῆς ἀντὶ φρ. 3, διὰ τοὺς μὴ συνδρομητὰς φρ. 4.

Τύποις Π. Α. Πατράκου, Σοφοκλέους 7